

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เปิดทางให้ผู้สามารถนำชาติ

ระยะนี้ใครเจอแมวไหมข้างในครัว มีใครเจอไหม ไม่เจออะไรนะ ดูจะหมดปัญหาไปละ มันคงขึ้นไม้ได้แล้ว เมื่อวานนี้ก็ไปถาม ต.ช.ด.เขาตุ ก็ไม่เห็นมีมาอีกว่างั้น มีมาเป็นตัว ๆ มาจากในบ้าน มาตามถนน ดึก ๆ มานี้เข้าเลย พอกินเสร็จจิ้มแล้วกลับไปบ้าน เพราะฉะนั้นหาได้จากนี้จึงไม่เจอ จะเจออะไรมันกินอ้อมแล้วก็ขึ้นกำแพง โดดลงกำแพงแล้วไปบ้านเลย เวลาเราจับมันนี้ถึงได้รู้เรื่องของแมวว่า ตั้งใจมาจากบ้านล้วน ๆ เลย ชวนมาเป็นหมู่เป็นคณะมาเลย ทีละสองตัวสามตัว ทีนี้พอจับนี้ได้แล้วก็ค่อยน้อยไป แต่ยังมีอยู่ บางทีสองตัวบางทีตัวเดียว กลางคืนมา มาหากินไม่สมหวังแล้วกลับบ้าน โห มันตั้งหน้ามาจริง ๆ ตั้งหน้ามากินอาหารในครัวคือในวัดเรา กินอ้อมแล้วก็กลับไปบ้านเลย

เพราะฉะนั้นวันที่เอาไอ้ต่างตัวฉลาดไปปล่อยนั้น เราเอาออกจากกรงแล้วมันยังไม่วิ่งนะ โดดออกจากกรงแล้วยังเฉยอยู่ เอาฝ่ามือตีหลังปี๊วะ เอ้าไป วิ่งเลย ก็มันแมวอยู่ในบ้าน คนจับไปก็คือคนมันก็รู้จะไปกลัวอะไร จนได้เอาฝ่ามือตีหลังมัน มันจึงวิ่งเข้าป่า ตีที่มันไม่โดดวิ่งเข้ากรงอีก วิ่งมาทำไม จะกลับไปกินเลี้ยงที่วัดป่าบ้านตาดอีกว่างั้น ก็ยังดีนะมันยังวิ่งเข้าป่า มันจะกลัวอะไรก็แมวบ้าน เลี้ยงมาตั้งแต่วันเขาเกิด เขาหากินนี้ เขาหาลำไฟต่างหาก มีผู้เลี้ยงดูเขาอยู่ในบ้านแล้ว อยู่ในบ้านมันคงไม่สมบูรณ์..อาหารเรียกว่าอาหารไม่มีกับ ต้องมาหากับที่นี่ มาหากับที่วัดป่าบ้านตาด กินกับอ้อมแล้วก็เปิดกลับบ้าน ๆ

มันมากจริง ๆ มันมาทั้งบ้านเลย เรายังไม่แน่ใจ คิดว่าทางบ้านสุขสมบูรณ์นี้ก็จะมา ยิ่งทางนี้ทางถนนมานี้รกรุงรัง อันนี้ไม่ได้รกละมันยังกล้ามาได้สบาย ๆ กลางคืนมาตามถนนมาเลย เข้าวัด ทางนี้รกรุงรังจึงเป็นที่เหมาะสมกับสัตว์ประเภทนี้คือแมว ยิ่งจะมาได้สะดวกกว่าทางบ้านตาดนะ แต่เราก้ยังไม่เคยเจอ ก็เห็นอยู่ที่นี่เลย ถ้าจับก็จับได้ในวัดเลยไม่ทราบมาจากไหนบ้าง ก็มาทราบเอาตอนที่มันหลังไหลมาตามถนนมานี้ จึงว่ามาจากบ้านตาด ทางสุขสมบูรณ์ยังไม่ทราบ

โห มันมากจริง ๆ แมวในบ้าน มันคงจะบอกกันทำ มันถึงมาสองตัวสามตัว วิ่งตามกันมาเลย พวกแมวนี่เอาไปปล่อยที่ไหนปล่อยแบบเนรเทศเลยนะ คือเอาไปปล่อยตัวไหนไม่ได้ปล่อยใกล้ ๆ แหละ บางตัวอุบลฯ โคราชก็มี อุบลฯ ก็มี ศรีสะเกษ สุรินทร์ มีหมด เป็นที่ปล่อยแมวทั้งนั้นพวกนี้ จังหวัดเหล่านี้จังหวัดปล่อยแมว จังหวัดปล่อยแมว จังหวัดรับของเนรเทศ เอาแมวไปเนรเทศ จังหวัดเลยก็ไปตัวหนึ่งแล้ว หนองคาย

เหล่านี้มีทั้งนั้น คือลูกศิษย์ลูกหามาจากที่ต่าง ๆ เวลาเขาไปก็ฝากเขาไป เขาอยู่อุบลฯ ก็ไปปล่อยอุบลฯ ใครอยู่จังหวัดไหนก็ไปปล่อยจังหวัดนั้น เพราะฉะนั้นมันถึงถูกปล่อยไกล ๆ อย่างมาปล่อยตามแถวนี้ละ เอาไปเลย

มีปล่อยใกล้ตัวหนึ่งที่หนองบัวบาน อันนี้ไม่ปล่อยไกล จับได้นี้แล้วใส่กรงไปเอาไปปล่อยหนองบัวบาน อันนี้ก็ตัวใหญ่ ตอนนั้นก็มีความ ผกค.มีอยู่ทุกแห่ง ตอนนั้นท่านสิงห์ทอง ชี้ตัวไปด้วย ไปกราบนมัสการท่านอาจารย์อ่อน ไปก็เอาแมวตัวนี้ไปพร้อมเลยไปปล่อย พอไปถึงบริเวณสวนเขา เขากำลังขุดสวนขุดอะไรอยู่ตามข้างถนน เขาทำสวนเขาขุดสวนขุดอะไรอยู่ข้าง ๆ ถนน ไปก็พอดีเป็นป่าละเมาะเล็ก ๆ จวนจะเข้าถึงบ้านเราก็บอกว่าต้องปล่อยให้มันอาศัยบ้าน ไปปล่อยที่ไหนต้องมีที่อาศัย อันนี้ก็ป่าละเมาะเล็ก ๆ นี่ก็เป็นหมู่บ้านหนองบัวบาน

มาก็ไปจอดรถ ท่านสิงห์ทองเป็นพระชี้ตัว พอจอดรถปั๊บก็คักออกมา พวกนี้ขุดดินขุดอะไรนี้ให้หลบภัยนะ จะเอาผู้ต้องหามาปล่อยที่นี้วางนั้นนะ พวกเขาก็คักคักอย่างนั้นละท่านสิงห์ทองเป็นอย่างนั้น จะเอาผู้ต้องหามาปล่อยที่นี้ ไหนผู้ต้องหาเป็นยังงี้ขอดูหน่อย ผู้ต้องหาเขาต้องหลบต้องซ่อนเขาไม่เปิดเผย พอวางนั้นคนนั้นก็มาคนนี้ก็มา มาก็มีลักษณะท่าทางกลัว ๆ ทั้งอยากดูทั้งกลัว บอกว่าผู้ต้องหา แล้วก็มองดูบนรถเป็นรถกระบะโล่ง ๆ ข้างหลัง คนนั้นก็มาทางนั้น คนนี้ก็มาทางนี้ พวกขุดสวนขุดอะไรอยู่นั้นนะ รุมมาทั้งจะดูทั้งจะเผ่น ระวังนะ ๆ ทางนี้ทำท่านสิงห์ทอง ระวังนะจะเริ่มปล่อย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เข้าไปจับแมว ระวังนะจะเริ่มปล่อยผู้ต้องหา หลีกไม่ทันนะ คือแมวมันวิ่งเร็ว

พอลากกรงออกมาเขาก็เห็นแมวอยู่ในกรง โห้ย นี่หรือผู้ต้องหา ผู้ต้องหาอะไรก็มันกินกระรอกกระแตอยู่ในวัดจนจะหมดแล้วนี่ เพราะฉะนั้นถึงจับมา นี่ละผู้ต้องหา เขาก็หัวเราะกันลั่น พอปล่อยก็วิ่งปิ้งเข้าป่าเงียบเลย มีปล่อยใกล้ตัวเดียวเราแย้งจำได้นอกนั้นมีแต่ไกล ๆ ทั้งนี้ อันนี้เราไปเองไปปล่อย ท่านสิงห์ทองไปด้วย ส่วนใหญ่มีแต่ตัวใหญ่ ๆ ไปปล่อยที่ไหน สกลฯ นี่ก็เราไปปล่อยเอง ไปปล่อยแถวใกล้บ้านเขาละ ไปปล่อยที่ไหนให้อยู่ใกล้บ้านเขา เพราะแมวเหล่านี้เป็นแมวบ้าน มันอยู่กับบ้าน มันมาหาลำไฟกินกับวัดกับวา แล้วจับเนรเทศเข้าไปในบ้านเขา

อันนี้ก็เหมือนกัน ไปสกลนคร เราไปปล่อยเองเราไปสกลฯ ตัวใหญ่ทั้งนั้นตัวไหนก็ดี นี่ค่อยเงียบ ๆ ทางข้างใน ไม่มีแล้วนะเดี๋ยวนี้ ก็แสดงว่าจะค่อยหมดปัญหาไป สัตว์จะได้โตออกเงย อู๊ย สงสารสัตว์มากนะ มองดูตัวไหน แม้แต่จิ้งเหลนก็ก้าววิ่งผ่านถนน พอมองเห็นบอกเลยนะ นั่นก็ก้าว รถก็หลีกไป ไม่เคยทับเคยเหยียบมัน นอกจากมันสุดวิสัยก็จำเป็น หลีกทั้งนั้นละเรา จิตมันเมตตาขนาดนั้นละ จึงว่าอยากให้พี่น้องทั้งหลาย

ได้เห็นหัวใจนี้ มาพูดเล่น ๆ หรือ ว้อ ๆ เสียงลั่นมีแต่เสียงเมตตาทังนั้น ไม่ใช่เสียงเป็นพิษเป็นภัยต่อพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันเข้าใจเอานะ แผลขนาดไหนมีแต่เรื่องอันนี้ออกทั้งนั้น ก็มันไม่มีกิเลสในหัวใจจะเอาอะไรมาเป็นภัยวะ พูดให้มันตรง ๆ อย่างนี้ ช่างมัน แผลกได้ตั้ง ๕๐ กว่าปีแล้ว มีตัวไหนโผล่ขึ้นมาไม่เคยเห็นเลย แล้วเราก็ไม่เคยสงสัยตั้งแต่วันตัดสินชาติสะบั้นออกไปในวันนั้น ฟาดดินถล่มแล้วจะเอาอะไรมาสงสัยวะ

ที่นี้เวลาออกนี้มีแต่ธรรมชีกิเลสไม่มี ไปไหนอะไร ๆ มีแต่เรื่องของธรรมมีแต่ความเมตตา เสียงแผดเหมือนเสียงฟ้าถล่มก็ตามจึงเป็นเสียงเมตตา เหมือนเสียงฟ้าฝนกระหึ่ม ๆ แล้วฝนตกลงมาอย่างนั้นเอง ดูสัตว์นี้เห็นผ่านถนน เตือนคนขับรถทันที ๆ ยิ่งหมาด้วยแล้วยิ่ง..นั่นเสี้ยวสุนัขนั่น หมา คือเสี้ยวคนขับรถ เสี้ยวพระในรถด้วย ไปที่ไหนมันแฟนพ่านหมาอยู่ตามถนน ก็หมาคน บางตัวมันเคยขึ้นรถกับคนไปแล้วมันจะไปกลัวอะไร ดีที่มันไม่โดดขึ้นหลังคารถเรานะ มันไม่กลัว ต้องหลีกมันทั้งนั้นละ ก็สัตว์บ้านมันจะไปกลัวอะไรกลัวคน เป็นเรื่องของคนทั้งหมดมันจึงไม่กลัว

นี่ละเรื่องความเมตตาของพระพุทธเจ้า จึงว่าครอบโลกธาตุ ฟังซินะ เพียงเราตัวเท่าหนูก็พูดได้อย่างจิ้ง ๆ ไม่สงสัยไม่สะทกสะท้านว่าใครจะมาตำหนิติเตียนอะไรเลย เพราะอันนี้เห็นทุกอย่างแล้ว เกินกว่าถึงขยะที่จะมาหาพ่อ ๆ มันไม่ได้สนใจกับถึงขยะ ธรรมสนใจกับถึงขยะอะไร มีแต่เท้าน้ำสาตลงมาหาถึงขยะที่มันสกปรกให้มันสะอาด บ้างพอเป็นผู้เป็นคนเท่านั้นเอง ให้ธรรมท่านกลัวท่านจะกลัวอะไร ธรรมเป็นอย่างนั้น จึงว่าเหนือโลก ท่านบอกโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก โลกสมมุติทั้งหมดเหนือหมดเลย เรียกว่าโลกุตระธรรม ธรรมเหนือโลก เป็นอย่างนั้นนะ

ใครเจอเข้าไปแล้วลงเลยทันที ไม่มีใครองค์ไหนจะค้านพระพุทธเจ้าได้เลย หมอบราบ ๆ ทั้งนั้น ไม่เห็นองค์ก็ตามเถอะ อันนี้ประกาศคือองค์ศาสนา คืออันนี้แลทันทีเลย นอกจากนั้นมีแต่เรื่อนร่าง ก็เหมือนกับเรื่อนร่างของเรานี้เป็นเรื่อนร่างของจิตดวงเลิศลอยอยู่นั้น เพราะฉะนั้นจึงว่านิพพาน ก็คือว่าสังขารร่างกายสลายไป อันนี้ก็คือนิพพานอยู่แล้วภายในใจท่าน นี่ละที่ว่าศาสนา ๆ ที่ว่าพระพุทธเจ้ามีอยู่ในโลกก็คืออย่างนี้เอง เรื่อนร่างก็เหมือนกันกับเรา ๆ ท่าน ๆ เพราะเป็นสมมุติด้วยกันต้องเป็นแบบเดียวกัน มี อนิจจัง ทุกขัง อนตตา ครอบงำมันอยู่ มีเกิดมีแก่มีสลายทำลายเหมือนกันหมด แต่ธรรมธาตุอันนั้นไม่มี

แม้แต่จิตที่มีกิเลสครอบงำก็ไม่ได้สลายนะ จิตนี้ไม่เคยตาย อันนี้ละที่กิเลสมันครอบ ๆ พาเกิดพาตายอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ตั้งกับตั้งกลับปมา คือจิตไม่ตาย ทุกข์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์แต่ไม่เคยฉิบหาย คือใจ ที่นี้เวลาพ้นออกไปแล้วถึงจำละซี สิ่งสกปรกโสภณครอบงำใจอยู่แล้วก็เป็นใจเศษใจเดนไปเสีย พอกิเลสชาติสะบั้นออกไปหมด

แล้วก็จำขึ้นมา นั่นละท่านว่าครอบโลกธาตุคือใจดวงนั้น ใจพระพุทธเจ้าใจพระอรหันต์ ท่านเป็นอย่างนั้น มันต่างกัน คำว่าใจ ๆ ต่างกัน

ท่านจึงบอกว่าธรรมมีอยู่ในโลก เช่นเดียวกับกิเลสที่มีอยู่ในโลกในสัตว์ทั่ว ๆ ไป ธรรมก็มีอยู่อย่างนั้นเหมือนกัน เสมอกันเลย คำว่าธรรมกับโลกไม่มีอะไรยิ่งหย่อน คือมีอยู่เหมือนกัน เป็นแต่ผู้โง่ผู้ฉลาดที่จะนำออกมาเผาตัวเองหรือมาเป็นประโยชน์แก่ตัวเองเท่านั้น ถ้าโง่ก็ว่าเอาตั้งแต่กิเลสซึ่งเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ตลอด เรียกว่าทั่วดินแดน มีแต่กิเลสเผาสัตว์โลกทั้งนั้น ไม่มีที่ตรงไหนได้ประกาศโฆษณาขึ้นมาว่า เป็นเรื่องกิดขวางกันหรือต้านทานกันว่าธรรมพระพุทธเจ้ามาขวางโลก ไม่เคยมี มีแต่กิเลสเป็นพื้นเป็นไฟ มากน้อยมีแต่กิเลสทั้งนั้นเผาหัวใจสัตว์โลก แสดงออกมาทางกิริยามารยาทจนกระทั่งถึงขั้นหยาบสุดได้แก่สังหารทำลายกันแหลกเหลวไปหมด เช่น รบราฆ่าฟันกัน อำนาจของกิเลสมันแผดเผาฤทธิ์เต็มที เป็นข้าศึกสงครามขึ้นในโลก นี้ละกิเลสมันออกแผดเผาฤทธิ์นะ

ธรรมไม่ได้ออก ธรรมไม่มีอย่างนั้น มีแต่ความสงบร่มเย็น มีมากมีน้อยสงบร่มเย็นไปทั่วหน้ากัน ผู้รักสงวนธรรมก็เหมือนพวกเรารักสงวนสังขารร่างกายจิตใจของเรา นี้ เรายังรักสงวนตัวของเรานิด ท่านผู้มีธรรมในใจท่านรักสงวนธรรมของท่านอย่างเดียวกัน เป็นหลักธรรมชาติคนละอย่าง ๆ เช่น เรายังรักสงวนตัวของเรานี้ก็เป็นหลักธรรมชาตินะ ไม่ใช่ตั้งหน้าตั้งตาจะรักสงวนตลอดเวลา มันหากเป็นหลักธรรมชาติของมันเอง นี้ผู้ที่มีธรรมในใจรักสงวนในธรรมทั้งหลายก็แบบเดียวกัน รักสงวนตัวแบบเดียวกันนั้นแหละ

มันไม่มีคนเห็นนั้นซิจะทำยังไง ศาสนาก็ว่าเสื่อมไป ๆ หัวใจสัตว์โลกไม่เห็น ศาสนาเป็นของดีของดี เห็นกิเลสซึ่งเป็นบุตรเป็นคูเป็นของดีของดี ก็มาพอกหัวเจ้าของ แล้วก็ไฟเผาขึ้นมาจากหัวเจ้าของนั้นแหละ ไปถามถ้าว่าธรรมนี้พุดผิดไป แสดงออกมาผิดไป ทั่วโลกดินแดนไปถาม ใครที่วิ่งตามกิเลสนี้ได้ความสุขมาแข่งธรรม มีไหมมีที่ตรงไหน ไม่มี เอา หลงมาตั้งแต่ชั้นสูงสุดของสมมุติ ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา มหาพรหมก็มีทุกข์เจือปนอยู่ตามชั้นของมหาพรหม เพราะสมมุติมีอยู่นั้นพิษก็ยังมีมากมีน้อยต่างกันลงมาเป็นลำดับลำดับถึงสัตว์ถึงมนุษย์ทั้งหลาย มีทั่วหน้ากันหมด

อ้าว เฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์เราที่รู้จักดีจักชั่ว ผู้ใดโหดร้ายทารุณ ผู้ใดมีความโลภมากโกรธมาก ตื่นหลงอำนาจมาก หลงความร่ำความรวยมาก หลงเมียหลวงผัวมาก ๆ คนนี้แหละคือคนเอาไฟเผาตัวเองทั้งวันทั้งคืน ตัวนี้เป็นกองทุกข์ใหญ่ที่สุด ความโลภมาจากราคะตัณหา ราคะตัณหาไม่อยากคืออยากเด่น อยากทุกอย่างให้เหนือหมด ถ้าว่าเมียก็อยากได้ให้เลยโลกเลยสงสาร ผัวก็อยากได้เลยโลกเลยสงสาร ไม่ให้มีใครแข่งได้ชื่อว่า

ผิวว่าเมีย เราคนเดียวเท่านั้นเก่งกว่าเพื่อน จากนั้นมาความโลภอย่างอื่นมันก็เพิ่มเข้ามาพร้อม ๆ กันกับความโลภในเรื่องราคาตัดทานี่แหละ เพิ่มเข้าไป เมื่อไม่สมหวังก็เคียดแค้นฆ่าฟันรันแทงกันไป แดกแขนงออกไปเรื่อย ๆ

แล้วสิ่งเหล่านี้ก่อความสุขให้โลกหรือพิจารณาซิ ไปที่ไหนโลกมีแต่สิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นไฟจึงมีไปตามกันหมด ใครจะไปหาความสุขเพราะอำนาจของกิเลสจุดลากไปและให้หลงตามมันนี้ อย่าเอามาแข่งธรรมพระพุทธเจ้านะ เห็นต่อหน้าต่อตากันนี้แหละ ธรรมพระพุทธเจ้ามีมากมีน้อยที่ไหนสงบร่มเย็น ๆ เรื่องกิเลสตัดทานี่มากเท่าไร ทำโลกให้ฉิบหายวายปวงไปมากเท่านั้น ๆ แลละ แล้วจะมาแข่งธรรมพระพุทธเจ้ายังงี้ เตี่ยวันนี้ยังพากันเอากันอย่างจริงจังอย่างจัง แข่งกัน แข่งดีแข่งเด่น มันมีแต่แข่งชั่วแข่งลุ่มแข่งจมแข่งความทุกข์ร้อนทั้งนั้น ไม่ได้แข่งเป็นความสุขความสบาย

ใครวิ่งตามกิเลสจะให้มีความสุขความสบายไม่มีทาง ยันกันเลย แข่งมากเท่าไร ยิ่งมีความสุขทุกข์มากเท่านั้น เอ้า แข่งไปถ้าใครเก่ง จมก็คือผู้ที่ว่าเก่ง ๆ นั่นแหละ ที่มันจม-จมเพราะความเก่งของตัวเอง หลอกตัวเองนั่นแหละ ลืมตัวหลงตัวแล้วก็จมไป ๆ แล้วความหวังกิเลสหลอกไว้อีกนะ เจ้าของจมไปความหวังยังสร้างเอาไว้ ยังหวังอย่างนั้น ยังหวังอย่างนี้อีก มันไม่ให้เห็นโทษนะกิเลส มันเอาความหวังหลอกไว้ให้จมไปเรื่อย ๆ จึงมีธรรมเท่านั้น ถ้าใครรู้เนื้อรู้ตัวแล้วสกัดกั้นตนไว้บ้างพอประมาณ ตลอดถึงทำตัวให้เป็นคนดี จนกระทั่งถึงขั้นหาที่ดำเนินไม่ได้แล้ว อยู่ไหนแสนสบาย

พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านหาที่ดำเนินท่านไม่ได้แล้ว หหมด ผู้หมดภัยจริง ๆ คือพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ หหมดจริง ๆ ไม่มีอะไรที่จะเป็นข้อตำหนิ เสมอตัวตลอดพอดี ๆ ตลอดเลย นั่นละผู้สิ้นภัยผู้หมดภัย หหมดภัยกับหมดทุกข์ก็อันเดียวกัน พวกเรามีผู้หมกภัย ๆ กองทัพภัยอยู่กับพวกเราหมด เพราะไม่ยอมฟังเสียงศาสดานั่นซีแล้วก็จมไปเรื่อย ๆ พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวเองนะ สอนก็สอนทุกวัน ๆ วันไหนที่ไม่ได้สอนมีเหรอ ยิ่งสามปีที่ช่วยชาติบ้านเมืองมานี้เทศน์ทุกวัน ไม่ว่าที่ไหนตอนเช้าเทศน์ทุกวัน ๆ ไม่เห็นว่างวันหนึ่ง ๆ นอกจากนั้นเขาก็ออกทางวิทยุ บางครั้งก็ออกทางหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุละมากเป็นประจำ แล้วเวลานี้เลยจากนั้นไปอีกเวลานี้ออกทางอินเตอร์เน็ตทั่วโลก โลกนอกโลกในออกไปได้หมดจากคำเทศน์นี้ออกไป

ถ้าใครจะยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ มนุษย์เรากับธรรมนี้เข้ากันได้สนิทตลอดมา เช่นเดียวกับมนุษย์กับสัตว์กับกิเลสเข้ากันได้สนิท อันนี้ธรรมก็เข้าได้สนิท ธรรมเป็นหลักธรรมชาติ ใครอยู่ที่ไหนยึดไปเป็นข้อปฏิบัติ ก็เป็นคติเครื่องเตือนใจตนเอง แล้วกลายเป็นคนดีขึ้นมาด้วยการปฏิบัติตามธรรมก็มีหวังคนเรานะ ธรรมนี้กระจายออกทั่วโลกนะเวลานี้เป็นประจำทุกวัน เท่าที่ทราบมานี้ออกทุกวัน เราพูดอย่างนี้ละออกทั่วโลก

เลยภายนอก เช่นเมืองไทยเรานี้ ไปอยู่เมืองไหน ๆ บางคนไทยเรา ก็ได้ยินได้ฟังจาก อินเทอร์เน็ตนี่แหละทั่ว ๆ ไป ก็คงจะบอกกล่าวกันไปเรื่อย ๆ ใ้กว้างขวางไปเรื่อย

ถ้าพอมีนิสัยบ้างอยู่ไหนก็เป็นธรรมได้ ธรรมมีอยู่ทั่วไปเหมือนกิเลสมีอยู่ทั่วไป นั้นแหละ ใครยึดใครถือเป็นคนดีเตือนใจได้ทั้งนั้น ๆ อย่าเข้าใจว่ากอดคัมภีร์ถึงจะเป็นผู้มีธรรมมีศาสนา คัมภีร์ก็เป็นใบลานจะว่าอะไร หนังสือที่เขียนก็เหมือนเราเขียนอะไร ๆ นี้ เขียนไว้ไหนก็ติดอยู่นั้น คนไม่อ่านก็ไม่มี ความหมาย คนอ่านหนังสือก็ไม่มี ความหมาย มีความหมายอยู่กับคนผู้อ่าน คิดเอาเรื่องดีเรื่องชั่วจากหนังสือนั้นมาดัดแปลงแก้ไขตนเองก็เป็นความดี ถ้าไม่สนใจแล้วก็ชั่วทั้งนั้น แยกคัมภีร์ไปก็จมใต้คนเรา คัมภีร์นอกคัมภีร์ใน

คัมภีร์ในคือคัมภีร์ใจกับธรรมอยู่ด้วยกัน ถ้าธรรมกับใจมีอยู่ด้วยกันแล้วไปไหน สบายหมด ถ้าธรรมไม่มีมีแต่คัมภีร์แบกหลังหักก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราอย่าเป็นบ้า แต่คัมภีร์อย่างเดียวโดยไม่สนใจปฏิบัติตามคัมภีร์ใช้ไม่ได้นะ ต้องปฏิบัติตามคัมภีร์ ท่านอาจารย์มาให้เราได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วให้เราปฏิบัติตาม เพื่อเอาผลประโยชน์อันดีงามมาสู่เราผู้อ่านผู้ฟัง อย่างนั้นถึงถูก เตี้ยนี้เมืองไทยเราที่ไหนจะมากกว่าเมืองไทย เรื่องคัมภีร์ อย่าว่าแต่อยู่ในวัดเลย คัมภีร์พระไตรปิฎก ในบ้านก็เต็มไปหมด มีอยู่ เก็บเอาไว้โก้ ๆ อย่างนั้นมาประดับร้าน ธรรมะเลยกลายเป็นธรรมะประดับร้าน ผู้ที่เป็นเจ้าของร้านคือกิเลสเหยียบย่ำทำลาย ธรรมะมีขนาดไหนก็คัมภีร์อยู่นั้น ความทุกข์ที่กิเลสเหยียบย่ำทำลายของเจ้าของคัมภีร์นั้นก็เต็มอยู่ในบ้านนั้นด้วยนะ หาเวลาว่างเวลาหลับไม่ได้ บางคืนนอนไม่หลับจนจะเป็นบ้าก็มี นั่นละคัมภีร์ของกิเลสเหยียบเอา

คัมภีร์ธรรมที่เขียนไว้ในใบลานเก็บไว้ในห้องในหับ เต็มตู้เต็มหีบไม่มีความหมายอะไรเลย สู้กิเลสเหยียบย่ำทำลายสัตว์ไม่ได้ คัมภีร์ของกิเลสอยู่ที่หัวใจ เหยียบอยู่ที่หัวใจสัตว์โลก โลกจึงเดือดร้อนตลอดเวลา ยืนเดินนั่งนอนกิเลสอยู่ภายใน ไม่มีอิริยาบถใดที่จะมีความสุขถ้ากิเลสได้แผลงฤทธิ์แล้วนะ เป็นทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น ถ้าธรรมมีแล้วอยู่ไหนสบายหมด เห็นได้อย่างชัด ๆ ผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อมรรคผลนิพพานจริง ๆ เช่น พระท่านออกปฏิบัติเอาจริงเอาจังในอรรถในธรรม ท่านอยู่ที่ไหนท่านสบายเหมือนผ้าขี้ริ้วนะ ไปอยู่ในป่าในเขามีคุณค่ามีราคาอะไรตามความสมมุตินิยมหรือยอมรับของโลกนะ ประหนึ่งว่าโลกเขาไม่ยอมรับ

กิริยาท่าทางความเป็นอยู่ปวยอดอยากขาดแคลนทุกข์ร้อนเต็มที่ ก็คือพระกรรมฐานที่ท่านบำเพ็ญธรรม นี้โลกเขาไม่ยอมรับ แต่ธรรมท่านพอดี ๆ ท่านพอใจ อยู่อย่างไรอยู่ได้สบาย กินได้สบายนอนได้สบายไปได้สบาย ความเพียรกับธรรมนี้ติดแนบกัน ๆ แก้กิเลสไปโดยลำดับ มีแต่ความภาคภูมิใจ ๆ สิ่งเหล่านั้นมีความหมายอะไร

ดินฟ้าอากาศต้นไม้ภูเขาไม่ใช่เป็นผู้มาให้ความทุกข์แก่เรา เหมือนกิเลสที่เหยียบย่ำทำลายอยู่ภายในหัวใจของเรา เพราะกิเลสอยู่ที่ใจ อันนี้สำคัญมากต่างหากนะ สิ่งเหล่านั้นไม่สำคัญ

เพราะฉะนั้นเวลาท่านบำเพ็ญธรรม อยู่ที่ไหนท่านสบายหมด ยิ่งจิตใจมีอรรถมีธรรมเป็นชั้นเป็นตอนเป็นขั้นเป็นภูมิไปเรื่อย ๆ แล้วรื่นเริง มีแต่กระหึ่มตลอดเวลาที่จะเอื้อมขึ้น เอื้อมเรื่อย ๆ ก้าวขึ้นเรื่อย นั่นละผู้มีความสุข เวลาท่านมาหากันท่านไม่ได้เอาความทุกข์มาหากันนะ นี่มันตรงกันข้ามกับพวกเราหากัน เอาตั้งแต่ความทุกข์มาระบายขายต่อกัน ใครก็มีแต่ความทุกข์เต็มหัวอก ๆ แล้วจะขายออกที่ไหน ก็มันมีทุกคน ๆ ใครจะไปซื้อ

ที่นี้พระท่านอบรมศีลธรรมในป่าในเขา ดังสมัยปัจจุบันนี้คือพ่อแม่ครูจารย์มันพาดำเนินมา ทรงมรรคทรงผลมาตลอด มีแต่ความสงบร่มเย็นตลอด เวลาพระเข้ามาสนทนากันนี้เป็นยังไง พูดแต่เรื่องมรรคเรื่องผลเรื่องสมาธิเรื่องปัญญา คำว่าสมาธิก็ประเภท มีหลายประเภทตามขั้นตามตอนของสมาธิ และตามอุปนิสัยของผู้จะทรงธรรมประเภทนี้ได้ มีต่าง ๆ กัน สมาธิมีกี่ขั้นก็ภูมิ มีแบบคายยังงี้ ๆ บ้าง ผู้ปฏิบัตินั้นแลเป็นผู้รู้สมาธิประเภทเหล่านี้ แล้วมาสนทนากันรื่นเริงกัน นั่งก็ชั่วโมงลิ้มเวลาเวลาเพราะเพลินในธรรม

ท่านไม่ได้เอาองทุกข์มาจ่ายกัน เอาไฟมาเผากันเหมือนพวกเราที่เก่ง ๆ นะ พวกนี้มีแต่พวกเก่ง ๆ กำลังกีดกันอยู่เวลานี้ก็พวกเก่ง ๆ นั่นแหละ พวกเก่ง ๆ ในเรื่องกิเลสตัณหาที่แหละ ผู้ที่ท่านไม่เก่งท่านไม่เล่นด้วย มีแต่ปลงสลดสังเวชที่ว่าหมากัดกันเห็นไหมธรรมท่านว่าหมากัดกัน มนุษย์ก็ว่าฉลาดที่สุด แต่ทำไมจึงมาฉลาดทางแนวแฉวหมากัดกัน โง่ที่สุดก็คือมนุษย์เรา ตีตราเข้าไปได้เลย ท่านผู้ปฏิบัติธรรมท่านคุยกันฟังชิวอยู่ที่ไหน ๆ คุยกัน ๆ เพลิน ๆ เรื่องสมาธิ เอ้า สมาธิขั้นไหน สมาธิมีแปลก ๆ ต่าง ๆ กัน เริ่มจะรู้จะเห็นตามนิสัยของตน เริ่มตั้งแต่สมาธิ พอจิตเริ่มสงบแล้วเรื่องสิ่งภายนอกที่เกี่ยวข้องกันนี้จะเริ่มเห็น

พวกเปรตพวกผี เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหม จะเริ่มรู้ออกไป ๆ ยิ่งก้าวธรรมะขั้นสูงเท่าไรยิ่งกระจายออก ๆ นี่ละท่านเห็น-ท่านเห็นอย่างนั้น แล้วเวลามาเล่าสู่กันฟังต่างองค์ต่างเพลินชิว มันรู้คนละแบบละฉบับรู้คนละอย่าง เพราะต่างคนต่างขวนขวายธรรมเป็นของกลาง แล้วแต่จริตนิสัยของใครจะหาค้นได้อะไรมา มาแล้วก็มาเล่าสู่กันฟังต่างคนต่างรู้ต่างเห็นแปลก ๆ ต่าง ๆ กันมา มาเล่าสู่กันฟังมันก็เพลินละชิวปฏิบัติธรรม จากนั้นก็เข้าถึงมรรคถึงผล ตั้งแต่สมาธินี้ก็เริ่มเข้าไปแล้ว พอก้าวเข้าสู่ทางด้านปัญญา เอ้า ปัญญาที่ยิ่งกว้างขวางมากที่สุด

เรื่องปัญญาใครจะเอาขอบเขตมากขึ้นไม่ได้นะ ขึ้นอยู่กับนิสัยของผู้บำเพ็ญตาม วาสนาของตนที่ตั้งความปรารถนา มา ปัญญานี้จะกระจ่างออกเรื่อย ๆ ไม่ต้องคาดหวัง คิด หากเป็นขึ้นตามหลักธรรมชาติของผู้บำเพ็ญตนซึ่งได้รับเหตุอันดีงามหนุนตลอด เวลา ผลอันดีงามก็จะกระจ่างขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ นี่ท่านคุยกันท่านคุยอย่างนั้น จากนั้น แก้กิเลสตัวใด ๆ ได้ท่านก็เล่าให้ฟัง ๆ เรื่อย มันก็เพลิน เป็นเครื่องจูงใจกันเรื่อย ๆ จากนั้นผู้ถึงขั้นติดฝั่งก็บอกถึงขั้นติดฝั่งเลย มีแต่เรื่องความเพลินทั้งนั้น นี่ละความสุขที่ท่านได้ต่อกันจากวงกรรมฐานผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมอย่างยิ่ง มีอยู่ในประเทศไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งสายพ่อแม่ครูจารย์มั่น ยันกันเลยเทียว กิเลสมันยันได้ ทำไมธรรมะเป็นของจริงอย่างเดียวกันยันไม่ได้มีเหรอ ของปลอมมีเต็มโลกมันยันกันได้ ออกตลาดตลาด เลได้ ของจริงเมื่อมีมากน้อยออกไม่ได้มีอย่างเหรอ ต้องออกได้เหมือนกัน

นี่ละท่านผู้หาความสุขมาคุยกัน มีแต่เรื่องความสุขความรื่นเริงบันเทิง โอ้ย บางทีมา เฉพาะอย่างยิ่งเวลาคุยธรรมะกับหลวงปู่มั่นในห้อง พระองค์หนึ่งสององค์ไปคุยกัน ท่านพูดถึงเรื่องความแปลกประหลาดอัศจรรย์ ธรรมะประเภทนี้จะไม่ออกสังคมนะ เทศน์พระมีจำนวนเท่าไรจะไม่ออกเลย ต้องเป็นกาลพิเศษกรณีพิเศษ แล้วคุยซอกแซกซิกแซกระหว่างพ่อกับลูกคุยกันในห้องท่าน มีโอกาสที่จะเข้าไปคุยในห้องท่านมี ก็ ลูกกับพ่อกับแม่เข้าห้อง หาพ่อกับแม่ไม่ได้มีเหรอ ต้องเข้าได้ เมื่อเป็นโอกาสอันดีงามที่จะได้ฟังอะไรแล้ว นั้นละตอนที่เลิศเลอ เรายังพูดจริง ๆ เราได้หันหน้าเข้าฝานะ น้ำตาร่วงต่อหน้าต่อตา คือกลัวท่านเห็น เพราะอัศจรรย์ท่านละเอียด เวลาท่านรู้อะไรขึ้นมา ๆ ท่านพูดธรรมดา ๆ ไปเรื่อย เราผู้ฟังมันสะดุดกึก ๆ เรื่อย ๆ บางทีหันหน้าเข้าฝาน อัศจรรย์ท่านน้ำตาร่วง ๆ นี่ธรรมะประเภทนี้ใครมาเล่าที่ไหน เราเห็นแต่พ่อแม่ครูจารย์มั่นองค์เดียวเราอย่างนี้ แล้วจะให้เราพูดว่ายังไง

นอกจากนั้นมีแต่เรื่องชี้หมูราชี่หมาแห่งข่งไปหมดทั้งบ้านทั้งเมือง มันยังเหอ เป็นบ้ากันอยู่โลกบ้านนี้ ไม่มีเวลาที่จะเบือนายอิมพอยกเลิกกันไปบ้าง หรืออย่างน้อย บรรเทากันไป เรื่องฟินไฟอะไรที่มากแฉกกันระหว่างปากต่อปากคุยกันนี้ก็ให้มันระงับลงไปบ้าง คนนั้นก็คุยเรื่องทุกข์ คนโน้นก็โม้เรื่องทุกข์ ต่างคนต่างเอามาขายกันไม่มีใครซื้อกัน แต่ขายตลอดคุยตลอดไม้ตลอดเป็นบ้าตลอด เรื่องอยากกระบายทุกข์ มันอัดอั้นตันใจมัน มีเยอะ เป็นอย่างนั้นทั้งนั้นนี่นะ ธรรมะท่านมีแต่อย่างที่ว่า จะมีเป็นบางราย ๆ ที่มาคุยซึ่งเป็นเรื่องอัศจรรย์มากที่สุด คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น โห้ย อยากให้ไปฟังเวลาท่านพูดถึงเรื่องอัศจรรย์ภายในใจของท่าน

เกิดมาตั้งแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัวไม่เคยได้ยิน ก็ไปได้ยินในเวลาที่ท่านพูดในห้องโดยเฉพาะ ๆ โถ อัศจรรย์ เวลาจิตท่านหมุนตัว ๆ รู้พวกเทวบุตรเทวดา

อินทร์พรหมอะไร แหม ชอบแซกซิกแซกที่สุดเลย อันนี้เราก็ไม่เคยได้ยิน พวกอินทร์ พวกพรหมทั้งหลายที่เข้ามากราบท่าน ถ้าศัพท์พระพุทธเจ้าเรียกว่าเข้าเฝ้า อันนี้เข้ามาศึกษาอบรมธรรมะกับท่าน เป็นชั้น ๆ พวกอินทร์พวกพรหมเทวบุตรเทวดา ฟังซีไคร เอามาพูดคำนี้ แล้วท่านพูดออกมาจากความรู้อารมณ์ของท่านอย่างประจักษ์ใจ ท่านไม่เคยสะทกสะท้านเลย นี่หรือคนเป็นบ้า อย่างหลวงปู่มั่นนี่หรือ คนเป็นคนดิบคนดี เลิศเลิศคือพวกเรากำลังกำลังขี้ขี้ขี้หรือ เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ

ขี้โลภขี้โกรธขี้หลงเป็นของดีหรือ กอดกำมันไว้ทำไม ทำไมไม่คลี่คลายออกบ้าง ชะล้างด้วยอรรถด้วยธรรมบ้าง นี่มันไม่มี มีแต่ต่างคนต่างสั่งสมขึ้นมา ศาสนาตีบตัน ๆ มันตีบตันในหัวใจของสัตว์นะ ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ได้ตีบตัน ก็เลสต่างหากบีบบีบบีบหัวใจให้มันตีบตันเข้ามา หาเรื่องราวศาสนาเสื่อม ตัวของเรากำลังหมดราคาค่าราคากำลังจะจมลงในนรก ใครเสื่อม ใครที่จะลงในนรกอยู่นั้นหรือเจริญ ผู้ท่านไม่ลงในนรกนั้นหรือเสื่อม พิจารณาซิ

โห พูดแล้วมันสลดสังเวชนะ จวนจะตายยิ่งเปิดออก ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ถ้าใครมีนิสัยใจคอให้ฟังเอา เราไม่ได้มาพูดเล่น ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟังนะ พูดอย่างจริงจัง การปฏิบัติมาเราก็รอดตายมายังบอกแล้ว ถ้าพูดถึงเรื่องความเพียรของเราพูดให้ใครฟังไม่ยอมมีใครเชื่อ ฟังซินะไม่ยอมมีใครเชื่อ คือเขาไม่เคยทำ เขาไม่ได้ทำอะไรมาเชื่อ แต่เราทำนี่ว่าไง เราไม่เชื่อการกระทำของเราเราจะเชื่อใคร ความรู้ความเห็นอยู่กับเราผู้ทำ เราทำไมจะพูดไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เคยหวั่นไหวกับใคร จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ความจริงมียังไงว่าไปตามความจริง

ก่อนที่จะได้ธรรมอันเป็นฝ่ายผลมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ พอเป็นคติเครื่องเตือนใจนี้ เรียกว่าเรารอดตายเดชะตายมาตลอดนะ เป็นเวลา ๙ ปี ขึ้นเวทีนี้ไม่ได้ลงเลย ไม่มีคำว่าท้อถอยน้อยใจ มีแต่พืดแต่เหวี่ยงกันตลอดเวลา จนกระทั่งถึงฟ้าดิน ถล่มตั้งว่า นี่คือผลแห่งการปฏิบัติธรรมด้วยความเอาจริงเอาจังเอาตายสู้เข้าเลย ผลที่สุดกิเลสก็ตาย กิเลสตายไม่ฟื้น ไม่มีฟื้นตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เราก็ก่อนสงสัยตั้งแต่ฟ้าดินถล่มขาดสะบั้นออกไปคนละทิศละแดนแล้ว จะเอาอะไรมาติดมาต่อกันมันก็รู้อยู่ แต่เวลาย้อนเอามาพูดนี้ ไม่เคยเห็นก็บอกว่าไม่เคยเห็น ว่ากิเลสตัวไหนมันฟื้นขึ้นมา เราก็ก่อนมาพูดเฉย ๆ ทั้ง ๆ ที่เราก็ก่อนไม่ได้สงสัยแหละ

นี่ผลงานของธรรม เมื่อบำเพ็ญมากน้อยก็ได้ผลมาเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่งถึงเป็นที่พอใจ ทีนี้อดีตก็หมดไป อนาคตหมดไป ปัจจุบันก็เป็นธรรมธาตุแล้ว แล้วเอาอะไรมาเป็นเครื่องกังวล อดีตที่เป็นมาก็กัปก็กัลป์ ตกนรกหมกไหม้มาก็กัปก็กัลป์ เป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์ประเภทต่าง ๆ แต่ละราย ๆ มากขนาดไหน ก็กัปก็กัลป์ นี่เรียกว่า

อดีต ผ่านพ้นมาหมดแล้ว เป็นอันว่าไม่กลับมาหามันอีกแล้ว อนาคตจะให้เป็นอะไรต่อไปอีกก็ตัดขาดสะบั้นแล้ว สาเหตุที่จะให้เป็นอนาคตไม่มี ปัจจุบันเป็นธรรมชาติขาดสะบั้นจากสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้ว จะเอาอะไรมาเป็นสมมุติเพื่อต่อเงื่อนไขแห่งความทุกข์ความลำบากอะไรต่อไปวะ

ก็ได้เอาธรรมประเภทนี้ที่ได้อย่างเต็มเหนี่ยวมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ธรรมนี้เป็นเสนียดจัญไรแก่หูแก่ตาแก่จิตใจพี่น้องทั้งหลายมากเทียวเธอ จึงไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมของพระพุทธเจ้า ผู้เทศน์-เทศน์ด้วยความเมตตาสงสารเต็มสัดเต็มส่วน แต่ผู้ฟังสะอิดสะเอียนเบือนหน้าเบือนหลังไปอย่างนั้น เป็นบ้าไปอย่างนั้น เป็นยังงใจเข้ากันได้ไหมพิจารณาซิ ตื่นหรือยังชาติไทยเราเนี่ย หรือยังกีดกันเหมือนหมาอีกหรือ มันดูได้ไหมกีดกันต่อหน้าพระพุทธเจ้า พระองค์จะทรงสลดสังเวชมากมายนะ

พวกคนไทยเราเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธก็ถูกพระพุทธเจ้า แต่ชาวพุทธเสียเองมาเป็นหมาทั้งชาติไทยเรา กีดกันต่อหน้าพระพุทธเจ้าซึ่งทรงแสดงความเมตตาสงสารประสับประสาณให้มีความกลมกลืนสามัคคีรักชาติบ้านเมือง แก้ไขตัดแปลงสิ่งที่ไม่ดีเพื่อให้เป็นความดีขึ้นไป ผู้ที่ได้ผิดได้พลาดให้แก่ตัวเอง ใครควรที่จะเป็นหัวหน้าได้มากน้อยให้เปิดทางให้หัวหน้านี้เป็นผู้ทำประโยชน์มากมายกายกอง เช่นเราไม่สามารถเปิดทางให้เขา อย่างนี้เรียกว่าเป็นผู้รักชาติ เป็นผู้ไม่กีดไม่ขวางชาติศาสนา ไม่ทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาด้วย เปิดทางให้กัน นี่เป็นทางพระพุทธเจ้า

พวกชาวไทยเราเวลานี้ตื่นแล้วยัง ที่จะนำธรรมเหล่านี้มาประสับประสาณให้เป็นชาติไทยที่กลมกลืนสามัคคีมีความแน่นหนามั่นคงขึ้น หรือจะคอยกีดกันเหมือนหมาเนี่ยหรือ มันเลวกว่าหมาเนาะถ้าเป็นอย่างนั้น อย่าให้มีในชาติไทยของเราซึ่งเป็นลูกแห่งชาวพุทธ ขอให้มีความกลมกลืนรักชาติและสามัคคีพร้อมด้วยความเสียสละ เปิดทางให้กัน เอ้า ใครเป็นคนดีคนดีที่ควรจะทำประโยชน์ให้ส่วนรวมได้มากน้อยเพียงไร เอ้า เปิดให้ ๆ เอ้า มีความสามารถที่จะทำได้เต็มที่ เอ้า เปิดให้หมด ตลอดประเทศไทยเราทั้งชาติอนุโมทนาสาธุการแก่ท่านผู้ทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่สามารถทำได้อนุโมทนาท่าน แล้วอย่ากีดขวางทางท่าน ให้ท่านดำเนินไป นี่คือทางเดินแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า ให้พากันนำไปปฏิบัติดิเนะ

เราเป็นลูกชาวไทยขออย่าให้ไต่ยินเลย เรื่องหมากัดกันในวงชาวพุทธซึ่งเป็นลูกศิษย์ตถาคต น้ำพระเนตรพระองค์จะร่วงไหลแล้วนะ ตั้งแต่พวกเราที่ฟังเวลานี้ก็น่าสลดสังเวชไม่ใช่หรือ ที่จะกีดกันต่อหน้าต่อตาพระพุทธเจ้าด้วยความหน้าด้านหาญทำทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าความชั่วช้าลามกไม่ถอย อย่างนี้มันเคยมีเธอ เราเป็นลูกชาวพุทธ แต่ละคน ๆ ส่วนมากออกมาจากลูกศิษย์พระมาเป็นผู้ทำราชการงานเมืองทุกอย่าง ออกมา

จากลูกศิษย์พระ ลูกศิษย์วัดนั้นวัดนี้ ทำไมจะกลายมาเป็นกัณฑ์กัณฑ์แม่ พ่อแม่ก็คือพระชาติ ศาสนา นี่เป็นคู่เคียงกันมาตั้งแต่เดิมสำหรับชาติไทยของเรา ชาติก็คือชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราทั้งชาติเป็นลูกของพระพุทธเจ้า เป็นลูกชาวพุทธ เราต้องอายุพ่อเราชีวิตเราพ่อแม่ของเรา ฟังโอวาทคำสั่งสอนของท่าน

อ้าว ฟังโอวาทคำสั่งสอนของท่านแล้วมาดำเนินงาน อ้าว เปิดทางให้กัน ใครเป็นผู้มีความสามารถ คนเรากลับความสามารถมีต่างกันนะ เราไม่มีความสามารถ คนอื่นถ้าพอมีความสามารถ อ้าว เปิดทางให้กันเพื่อเป็นกำลังวังชา เป็นผลประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา อ้าว เปิดทางให้กัน ให้ดำเนินทางที่ถูกที่ตรง นี่จะเป็นที่อนุโมทนาสาธุการในคนทั่วประเทศไทยด้วย พระองค์ถ้ายิ่งทรงพระชนม์อยู่ ท่านจะทรงว่า สาธุ กับพวกเราทั้งหลายว่า ลูกเราตถาคตคือชาติไทยเรารู้สึกว่าดี ฟังเสียงคำพ่อคำแม่ มีความจงรักภักดีต่อชาติของตน ไม่เป็นเสนียดจัญไรทำลายชาติของตน มีการอนุโมทนาสาธุการรู้ผิดถูก ดีชั่ว เปิดทางให้ผู้สามารถที่จะนำชาติไทยของเราขึ้นได้อย่างเปิดเผย โลงไปเลย นี่คือลูกของเราตถาคตโดยแท้ พระองค์จะได้อนุโมทนา

อย่าให้ได้ยินเสียงว่าพระองค์ทรงท้อพระทัยว่า โอ๊ย เรายี่หมดหวังแล้วแหละ ลูกของเราคือชาติไทย เกือบจะว่าทั้งชาติเป็นลูกชาวพุทธ กลับมาต่อสู้กับครุคือศาสนา โดยทำลายหรือกัดกันเองในชาติซึ่งเท่ากับกัดหัวเราคือตถาคต อย่าให้พระองค์ได้ยิน อย่าให้พระองค์ได้แสดงอันนี้ออกมา จากความสลดสังเวชของความชั่วช้าลามกของชาติไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ อย่าให้มีนะพื่อน้องชาวไทยเราทุกคน ให้ฟังเสียงธรรม อันใดไม่ดีปิดออก สิ่งใดไม่ดีอย่าอวดว่าดี อันนี้คือสิ่งทำลายโลก อันไหนไม่เก่งอย่าอวดว่าเก่ง อันนี้มันจะเก่งทางชั่วช้าลามก อวดดีคืออวดชั่วนั้นแหละ อวดจะทำลายคนทั้งชาติมันของดีแล้วเหอ

ทำลงไปเราเคยทำมายังไง สิ่งเหล่านี้ทำกับผู้ใด ชื่อว่าของไม่ดีมันต้องแสดงผลไม่ดีขึ้นมา แล้วทำต่อคนทั้งชาติผลดีเลิศจะมาจากไหน นอกจากจมกันทั้งชาติเท่านั้น อย่าได้นำมาใช้ในเมืองไทยของเรา ให้สมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธมีครูมีอาจารย์ ออกมาจากที่ใด ๆ มีแต่ลูกศิษย์พระ ๆ มาเต็มในวงราชการงานเมือง มีแต่ผู้ที่จะทำหน้าที่ให้ชาติบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง อย่างกลับกลายมาเป็นข้าศึกต่อพ่อต่อแม่คือครูอาจารย์ มีพระพุทธเจ้าเป็นองค์เอก ให้ได้เห็นนะ อย่าให้มี เอาละวันนี่เทศน์เพียงเท่านี้ ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขชาติบ้านเมืองของเรา ให้เปิดทางให้กัน ๆ เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา คนไทยทั้งชาติจะได้อนุโมทนาสาธุการล้นโลก ดีไม่ดีเทวดาเขาจะมาอนุโมทนากับพี่น้องชาวพุทธเรา เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd